

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: DO.

Citation: Aarestrup, Emil: "DO.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare02val-shoot-workid60766/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

INGEMANS ROMANER.

Tidt saaes blandt Nyrenberger-Varer
Lackerte Riddere med Skræk,
15 Men med et saadant Sirups Overtræk
Saaes aldrig forhen Træ-Husarer.

MOLBECH.

Gjenvordighed i Elskovs Sager
Har gjort ham bleg og mager,
Og Hjertets lille Lue
20 Gik ud engang han nøs af Snue.

CHRISTIAN WINTHER.

Ham — Gud give
Jeg kunde naae i det Naive!

HERTZ.

Ved dennes Dirlii jeg med Tullin istemmed:
Gud! hvilken Citharklang fra en Spædlemmet!

DO.

25 Ja selv hans Qviddrens Melodi jeg ærer,
Naar han æsthetiserer og belærer.

Men han kan ogsaa gjø og glamme
Hvo skulde tro, det var den samme!

OVERSKOV.

Han fatter for og sætter over —
30 Der er dog ingen flere Overskover?

GRUNDTVIG.

Apollo rørte dig den Time
Du hørte op at leverrime.

Saaledes peeb de Gamle? Hu!
Saaledes piber man kun nu.

METRIK.

35 Saadan versificeres? Hør,
Den Ironi er alt for tør.

En saadan Karl og Epigrammer!
Knap Thor kan slaae ham med sin Hammer.

Det var dog et dybsindigt Hum!
40 Ja, han er ogsaa rædsom dum.

Tag hvis du vil det, tag mit Liv
Men heller end med dit Selskab — med en Kniv.

Den lyseste af sine Sider
Han vender ud som oprømt Grinebider.
